

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น
ในรายวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา ช่างก่อสร้าง

วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ปีการศึกษา 2569

จัดทำโดย

นายธนวิษณุ แก้วเมือง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569

วิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเบื้องต้น รหัสวิชา 20108 - 2013

สาขาวิชา สถาปัตยกรรม

วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

ชื่อผลงานวิจัย

“การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น
ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย”

ผู้วิจัย

นายธนวิชญ์ แก้วเมือง

วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

คำนำ

รายงานวิจัยในชั้นเรียนในเล่มนี้เป็นการวิจัยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้นในรายวิชา การเขียนแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา สถาปัตยกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาที่ต้องหาวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง และนำมาปรับปรุงพฤติกรรมอันพึงประสงค์ของนักเรียนในชั่วโมงใหม่ จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคนที่จะแก้ปัญหานี้ เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการมาเรียนของนักศึกษาต่อไป

หากผิดพลาดประการใดขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นายธนวิษณุ แก้วเมือง
ผู้จัดทำ

ชื่อผลงานวิจัย	การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และการเรียนมากขึ้น ในรายวิชา การเขียนแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
Title	Modifying study behavior to foster greater discipline and responsibility towards duties and studies in the Computer-Aided Architectural Drawing course for second-year vocational certificate students in the Construction Technology department at Chiang Rai Technical College.
ชื่อผู้วิจัย	นายธนวิษฐ์ แก้วเมือง
ตำแหน่ง	ครู
ระยะเวลาทำการวิจัย	เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2569 – เดือนกันยายน พ.ศ. 2569 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2569

บทคัดย่อ

วิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนในฐานะอาจารย์ประจำวิชาการเขียนแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2569 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและค้นคว้าปัญหาพฤติกรรมที่ไม่ตั้งใจเรียนในชั้นเรียน ทั้งนี้ในวิจัยฉบับนี้มีเนื้อหาซึ่งประกอบด้วยสาเหตุและที่มาของปัญหา ตลอดจนเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้นักเรียนตั้งใจและสนใจเรียนมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบันจากการปฏิบัติการสอนในปี 2569 วิชาการเขียนคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเบื้องต้น เป็นหลักสูตรของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 ซึ่งเป็นวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในภาคเช้าของวันพุธซึ่งมีปัญหาทางด้านการที่นักศึกษาไม่มาเข้าเรียนตามเวลาซึ่งอาจส่งผลเสียต่อผู้เรียนหากปล่อยไว้ในระยะเวลานาน

ปัญหาของความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีพื้นฐานมาจากการเรียนตอนเช้า ยังขาดความรับผิดชอบ ทำให้นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการพัฒนาและระยะเวลาของชั่วโมงเรียนที่ยาวนานจนถึงช่วงช่วงบ่าย ปัญหาดังกล่าวทำให้นักเรียนชั้นเรียนเกิดพฤติกรรมที่ไม่ตั้งใจเรียนและไม่สนใจเรียนเป็นข้อคุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์กับสภาพที่เป็นอยู่ซึ่งควรได้รับการแก้ไขและพัฒนา

ผู้วิจัยได้เลือกหัวข้อนี้ในการวิจัยเนื่องมาจากเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว อีกทั้งเป็นปัญหาที่พบมากในทุกชั้นเรียน รวมถึงเป็นการแสดงพฤติกรรมที่ส่งผลให้มีปัญหาอื่นตามมาอย่างต่อเนื่อง ที่อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าไม่ควรมองข้ามปัญหาพฤติกรรมที่ไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 ข้อมูลการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา	
1.1 สถานที่ศึกษาปฏิบัติการสอน	1
พันธกิจ	1
ปรัชญา	1
วิสัยทัศน์	1
โครงสร้างการบริหารงาน	2
1.2 ระยะเวลาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	2
1.3 แผนที่สถานศึกษา	2
บทที่ 2 ผลของการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา	3
2.1 หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	3
2.2 ผลจากการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา	3
2.3 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติการสอน	4
ภาคผนวก	
ก ภาพถ่ายผลงานนักเรียน	5
ข ภาพถ่ายกิจกรรม	12
ค ระเบียบคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556	17
ง ระเบียบคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556	25

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลจากงานวิจัยที่ได้ไปทำการปรับปรุงพัฒนาวิธีการเรียนการสอนในรายวิชา การเขียนแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ที่จะเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่นักเรียน ซึ่งได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากคณะครูอาจารย์แผนกช่างก่อสร้าง โยธา สถาปัตยกรรม ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคเชียงรายทุกท่าน ขอขอบคุณเจ้าของเอกสาร บทความทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ พร้อมทั้งนักศึกษา และผู้ปกครอง ที่ให้การสนับสนุนในการจัดทำวิจัย

นายธนวิชญ์ แก้วเมือง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตการวิจัย	2
1.4 สมมุติฐานของการวิจัย	2
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	2
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ	2
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	16
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	16

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
--------------------------	----

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 การดำเนินการวิจัย	24
-----------------------	----

5.2 ประชากร	24
-------------	----

5.3 สรุปผล	25
------------	----

5.4 อภิปรายผล	26
---------------	----

5.5 ข้อเสนอแนะ	27
----------------	----

บรรณานุกรม	28
------------	----

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงควมมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียน ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย (ครั้งที่ 1)	18
ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงควมมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียน ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย (ครั้งที่ 2)	22
ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงควมมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียน ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย (ครั้งที่ 3)	25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1) สภาพที่พึงประสงค์ สิ่งที่มีหวังอยากให้เกิดขึ้น อยากให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนมากยิ่งขึ้นเนื่องจากการเรียนของในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งต้องมีวินัยและความรับผิดชอบที่สูงขึ้น

2) สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จากการตรวจสอบผลงานและการสังเกตในชั้นเรียนพบว่ามึนักเรียนที่ไม่มีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนเนื่องจากหลายปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

3) ปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากรายวิชาการเขียนภาพร่างเป็นวิชาที่มีทั้งทฤษฎี และการปฏิบัติมีประเด็นเรื่องของนักเรียนที่ไม่มีความรู้ทางทฤษฎีมากพอทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะที่พึงประสงค์กับสภาพที่เป็นอยู่ซึ่งควรได้รับการแก้ไขและพัฒนา

4) นวัตกรรมหรือวิธีการที่จะแก้ไขปัญห การแก้ปัญหาพฤติกรรมคือการปรับมุมมองทางความคิดปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยค่อยๆหาสาเหตุของพฤติกรรมที่มีปัญหาแล้วค่อยๆปรับเปลี่ยนแก้ไขไปเรื่อยๆ

5) การตัดสินใจทำวิจัย ต้องการจะแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่สนใจและไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพปี2 (ห้องนักเรียนที่มีปัญหาดังกล่าว) ในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเบื้องต้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนมากขึ้นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ปีการศึกษา 2569

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2

แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 19 คน

1.3.2 ระยะเวลาการทดลอง

เดือนพฤษภาคม 2569 – เดือนกันยายน 2569

1.3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.3.2.1 ตัวแปรต้น คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเองได้แก่ วินัยในตนเอง
ความรับผิดชอบ แรงจูงใจในการเรียน

1.3.2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

1.4 สมมุติฐานของการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนทำให้สามารถ
พัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

เป็นการจัดการเรียนการสอนปกติ

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.6.1 **ความมีวินัยในตนเอง** หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบและไม่ทำผิดต่อกฎระเบียบใน
การเป็นนักเรียน

1.6.2 **ความรับผิดชอบ** หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี
และตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ

1.6.3 **แรงจูงใจในการเรียน** หมายถึง การแสดงพฤติกรรมเมื่อถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า เช่น คำชมเชย การให้
รางวัล ฯลฯ แล้วสามารถประพฤติตนได้บรรลุเป้าหมายโดยการเรียนรู้ของแต่ละคน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับการเรียนการสอน (ผู้เรียน) ผู้เรียนมีวินัยและความรับผิดชอบต่อการเรียนเพิ่มมากขึ้นลดปัญหาการหนีเรียน และมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น

1.7.2 ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับการพัฒนาวิชาชีพ (ครู) ครูผู้สอน สอนได้อย่างเต็มที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น นักเรียนตั้งใจเรียนกว่าเดิม

1.7.3 ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับการบริหารจัดการศึกษา (สถานศึกษา) ประสิทธิภาพของนักเรียนในสถานศึกษาดีขึ้นและลดปัญหาการโดดเรียนหนีเรียนได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการจัดทำงานวิจัย มีดังนี้

จิตวิทยาการศึกษา

เจตคติ (Attitude)

ทฤษฎีแรงจูงใจ

จิตวิทยาการศึกษา

จิตวิทยาการศึกษา มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา การสร้างหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล นักศึกษาและครู จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษาเพื่อจะได้เข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนถึงปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ความสำคัญของการศึกษาจิตวิทยาการศึกษา

ความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการศึกษาและบทเรียน นักจิตวิทยาการศึกษาได้เน้นความสำคัญของความชัดเจนของการระบุวัตถุประสงค์ของการศึกษาบทเรียนตลอดจนถึงหน่วยการเรียนรู้ เนื่องจากวัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำหนดการจัดการเรียนการสอนทฤษฎีพัฒนาการและทฤษฎีบุคลิกภาพ เป็นเรื่องที่นักการศึกษาและครูจะต้องมีความรู้เพราะจะช่วยให้เข้าใจเอกลักษณ์ของผู้เรียนในวัยต่าง ๆ โดยเฉพาะวัยอนุบาล วัยเด็ก และวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาในโรงเรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคลและกลุ่ม นอกจากมีความเข้าใจพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ แล้ว นักการศึกษาและครูจะต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและกลุ่มทางด้านระดับเชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ เพศ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งนักจิตวิทยาได้คิดวิธีการวิจัยที่จะช่วยชี้ให้เห็นว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเลือกวิธีสอนและในการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม ทฤษฎีการเรียนรู้นักจิตวิทยาที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ นอกจากจะสนใจว่าทฤษฎีการเรียนรู้จะช่วยนักเรียนให้เรียนรู้และจดจำอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไรแล้ว ยังสนใจองค์ประกอบเกี่ยวกับตัวของผู้เรียน เช่น แรงจูงใจว่ามีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้อย่างไร ความรู้เหล่านี้ก็มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ทฤษฎีการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษานักจิตวิทยาการศึกษาได้เป็นผู้นำในการบุกเบิกตั้งทฤษฎีการสอน ซึ่งมีความสำคัญและมีประโยชน์เท่าเทียมกับทฤษฎีการเรียนรู้และพัฒนาการในการช่วยนักการศึกษาและครูเกี่ยวกับการเรียนการสอนสำหรับเทคโนโลยีในการสอนที่จะช่วยครูได้มากก็คือ คอมพิวเตอร์ช่วยการสอน หลักการสอนและวิธีสอน

นักจิตวิทยาการศึกษาได้เสนอหลักการสอนและวิธีการสอนตามทฤษฎีทางจิตวิทยาที่แต่ละท่านยึดถือ เช่น หลักการสอนและวิธีสอนตามทศณะนักจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม ปัญญานิยม และมนุษยนิยม หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้จะช่วยให้นักการศึกษา และครูทราบว่า การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่ หรือผู้เรียนได้สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์เฉพาะของแต่ละวิชาหรือหน่วยเรียนหรือไม่ เพราะถ้าผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลสูงก็จะเป็นผลสะท้อนว่าโปรแกรมการศึกษามีประสิทธิภาพและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อเอื้อการเรียนรู้และช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน ความสำคัญของจิตวิทยาการศึกษาต่ออาชีพครูมีความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

1. ช่วยให้ผู้รู้รู้จักลักษณะนิสัยของนักเรียนที่ครูต้องสอนโดยทราบหลักพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพเป็นส่วนรวม
2. ช่วยให้ครูมีความเข้าใจพัฒนาการทางบุคลิกภาพบางประการของนักเรียน เช่น อັตมโนทัศน์ ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเรียนรู้ถึงบทบาทของครูในการที่ช่วยนักเรียนให้มีอັตมโนทัศน์ที่ดีและถูกต้องได้อย่างไร
3. ช่วยครูให้มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อจะได้ช่วยนักเรียนเป็นรายบุคคลให้พัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
4. ช่วยให้ครูรู้จักจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เหมาะสมแก่วัยและขั้นพัฒนาการของนักเรียน เพื่อจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจและมีความที่อยากจะเรียนรู้
5. ช่วยให้ครูทราบถึงตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเช่นแรงจูงใจอັตมโนทัศน์ และการตั้งความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน
6. ช่วยครูในการเตรียมการสอนวางแผนการเรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้นักเรียนทุกคนเรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้
 - 6.1 ช่วยครูเลือกวัตถุประสงค์ของบทเรียนโดยคำนึงถึงลักษณะนิสัยและความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนที่จะต้องสอนและสามารถที่จะเขียนวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเข้าใจว่าสิ่งคาดหวังให้นักเรียนรู้มีอะไรบ้าง โดยถือว่าวัตถุประสงค์ของบทเรียนคือสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนทราบ เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง
 - 6.2 ช่วยครูในการเลือกหลักการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสม โดยคำนึงลักษณะนิสัยของนักเรียนและวิชาที่สอน และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 6.3 ช่วยครูในการประเมินไม่เพียงแต่เฉพาะเวลาครูได้สอนจนจบบทเรียนเท่านั้นแต่ใช้ประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนสอน ในระหว่างที่ทำการสอนเพื่อทราบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าหรือมีปัญหาในการเรียนรู้อะไรบ้าง

7. ช่วยครูให้ทราบหลักการและทฤษฎีของการเรียนรู้ที่ได้พิสูจน์แล้วว่าได้ผลดี เช่น การเรียนจากการสังเกตหรือการเลียนแบบ
 8. ช่วยครูให้ทราบถึงหลักการสอนและวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งพฤติกรรมของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพว่ามีอะไรบ้าง เช่น การใช้คำถาม การให้แรงเสริม และการทำตนเป็นต้นแบบ
 9. ช่วยครูให้ทราบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีไม่ได้เป็นเพราะระดับเชาวน์ปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่มีองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น แรงจูงใจ ทักษะคิดหรืออัตราก้าวหน้าของนักเรียนและความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน
 10. ช่วยครูในการปกครองชั้นและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน ครูและนักเรียนมีความรักและไว้วางใจซึ่งกันและกันนักเรียน ต่างก็ช่วยเหลือกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียน อยากมาโรงเรียน
- เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนพัฒนาการทั้งทางด้านเชาวน์ปัญญาและทางบุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ มีมาตรฐานความเป็นเลิศความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งครูและนักศึกษาผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

พัฒนาการจิตวิทยาการศึกษา

จิตวิทยา เป็นศาสตร์ที่มีคนสนใจมาตั้งแต่สมัยกรีกโบราณก่อนคริสต์กาล มีนักปรัชญาชื่อ พลาโต (Plato 427 – 347 ก่อนคริสต์กาล) อริสโตเติล (Aristotle 384 – 322 ก่อนคริสต์กาล) ได้กล่าวถึงธรรมชาติและพฤติกรรมของมนุษย์ในเชิงปรัชญามากกว่าแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ การศึกษาในยุคคนนั้นเป็นแบบเก้าอี้โต๊ะกลมหรือเรียกว่า Arm Chair Method เรียกจิตวิทยาในยุคนี้ว่า จิตวิทยายุคเก่าเพราะนักจิตวิทยานั่งศึกษาอยู่กับโต๊ะทำงาน โดยใช้ความคิดเห็นของตนเองเพียงอย่างเดียวไม่มีการทดลอง ไม่มีการวิเคราะห์ใด ๆ ทั้งสิ้น ต่อมาอริสโตเติลได้สนใจจิตวิทยาได้ทำการศึกษาและได้เขียนตำราเล่มแรกของโลกเป็นตำราที่ว่าด้วยเรื่อง วิญญาณชื่อ De Anima แปลว่า ชีวิต เขากล่าวว่า วิญญาณเป็นต้นเหตุให้คนต้องการเรียนจิตวิทยา คนในสมัยโบราณจึงศึกษาจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับวิญญาณ โดยมีความเชื่อว่าวิญญาณจะสิงอยู่ในร่างกายของมนุษย์ขณะมีชีวิตอยู่ เมื่อคนสิ้นชีวิตก็หมายถึงร่างกายปราศจากวิญญาณและวิญญาณออกจากร่างลอยไปชั่วระยะหนึ่งแล้วอาจจะกลับสู่ร่างกายคนอีกได้ และเมื่อนั้นคน ๆ นั้นก็จะฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกชาวกรีกจึงมีการคิดค้นวิธีการป้องกันศพไม่ให้เน่าเปื่อยที่เรียกว่า มัมมี่ เพื่อคอยการกลับมาของวิญญาณ

ต่อมาประมาณศตวรรษที่ 11 - 12 ได้เกิดลัทธิความจริง (Realism) เป็นลัทธิที่เชื่อสภาพความเป็นจริงของสิ่งต่าง ๆ และลัทธิความคิดรวบยอด (Conceptualism) ที่กล่าวถึงความคิดที่เกิดหลังจากได้วิเคราะห์พิจารณาสิ่งต่าง ๆ ถัดมาแล้วจากลัทธิทั้งสองนี้เองทำให้ผู้คนมีความคิดมากขึ้นมีการคิด วิเคราะห์ ไตร่ตรอง จึงเป็นเหตุให้

ผู้คนเริ่มหันมาสนใจในทางวิทยาศาสตร์ และจึงเริ่มมาสนใจในเรื่องจิตวิทยาในเชิงวิทยาศาสตร์มากขึ้นในขณะเดียวกันก็ยังสนใจศึกษาเรื่องจิตมากขึ้นด้วย รวมทั้งให้ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องจิตสำนึก (Conscious) อันได้แก่ การมีสมาธิ การมีสติสัมปชัญญะ และเชื่อว่าจะเป็นมนุษย์ได้จะต้องประกอบไปด้วย ร่างกายกับจิตใจ จึงมีคำพูดติดปากว่า *“A Sound mind is in a sound body”* จิตที่ผ่องใสอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์ ความสนใจเรื่องจิตจึงมีมากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ยังเชื่อว่า จิต แบ่งสามารถเป็นส่วนๆ ได้แก่ ความคิด (Idea) จินตนาการ (Imagine) ความจำ (Memory) การรับรู้ (Concept) ส่วนที่สำคัญที่สุดเรียกว่า Faculty of will เป็นส่วนหนึ่งของจิตที่สามารถสั่งการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของร่างกายต่อมา Norman L. Mumm มีความสนใจเรื่องจิต เขา กล่าวว่า จิตวิทยา คือ การศึกษาเรื่องจิตในปี ค.ศ. 1590 คำว่า Psychology จึงเป็นที่รู้จักและสนใจของคนทั่วไป

จอห์น ลอค (John Locke ค.ศ. 1632 - 1704) ได้ชื่อว่าเป็น บิดาจิตวิทยาแผนใหม่ เขาเชื่อว่า ความรู้สึกตัว (Conscious) และสิ่งแวดล้อมเป็นตัวที่มีอิทธิพลต่อจิต เช่น การจัดห้องเรียนสำหรับการเรียนการสอน วิชาองค์ประกอบศิลป์

วิธีการศึกษาทางจิตวิทยาการศึกษาทางจิตวิทยาใช้หลาย ๆ วิธีการมาผสมผสานและทำการวิเคราะห์บนสมมุติฐาน นักจิตวิทยาจะใช้วิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เช่น การตรวจสอบตนเอง การสังเกต การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี การสัมภาษณ์ การทดสอบ ดังจะอธิบายเรียงตามลำดับต่อไปนี้

1. การตรวจสอบตนเอง (Introspection) หมายถึง วิธีการให้บุคคลสำรวจ ตรวจสอบตนเองด้วยการย้อนทบทวนการกระทำและความรู้สึกนึกคิดของตนเองในอดีต ที่ผ่านมา แล้วบอกความรู้สึกออกมา โดยการอธิบายถึงสาเหตุและผลของการกระทำในเรื่องต่าง ๆ เช่น ต้องการทราบว่าทำไมเด็กนักเรียนคนหนึ่งจึงชอบพูดปดเสมอ ๆ ก็ให้เล่าเหตุหรือเหตุการณ์ในอดีต ที่เป็นสาเหตุให้มีพฤติกรรมเช่นนั้นก็จะทำให้ทราบที่มาของพฤติกรรมและได้แนวทางในการที่จะช่วยเหลือแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าวได้ ซึ่งสามารถนำมาใช้ประกอบกับการเรียนการสอนได้อย่างเช่นการทำแฟ้มสะสมงาน ซึ่งจะบ่งบอกถึงการทำงานที่ผ่านมา

การตรวจสอบตนเองจะได้รับข้อมูลตรงตามความเป็นจริงและเป็นประโยชน์ เพราะผู้รายงานที่มีประสบการณ์และอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริง ๆ หากผู้รายงานจดจำเหตุการณ์ได้แม่นยำ และมีความจริงใจในการรายงานอย่างซื่อสัตย์ไม่ปิดบังและบิดเบือนความจริง แต่หากผู้รายงานจำเหตุการณ์หรือเรื่องราวไม่ได้หรือไม่ต้องการรายงานข้อมูลที่แท้จริงให้ทราบก็จะทำให้การตีความหมายของเรื่องราวต่าง ๆ หรือเหตุการณ์ผิดพลาดไม่ตรงตามข้อเท็จจริง

2. การสังเกต (Observation) หมายถึง การเฝ้าดูพฤติกรรมในสถานการณ์ที่เป็นจริง อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยไม่ให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว การสังเกตแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

- 2.1 การสังเกตอย่างมีแบบแผน (Formal Observation) หมายถึง การสังเกตที่มีการเตรียมการล่วงหน้า มีการวางแผน มีกำหนดเวลา สถานการณ์ สถานที่ พฤติกรรมและบุคคลที่จะสังเกต ไว้เรียบร้อยแล้ว

เมื่อถึงเวลาที่นักจิตวิทยาวางแผน ก็จะเริ่มทำการสังเกตพฤติกรรมตามที่กำหนดและผู้สังเกตพฤติกรรมจะจดพฤติกรรมทุกอย่างในช่วงเวลานั้นโดยตรงไปตรงมา

2.2 การสังเกตอย่างไม่มีแบบแผน (Informal Observation) หมายถึง การสังเกตโดยไม่ต้องมีการเตรียมการล่วงหน้าหรือวางแผนล่วงหน้า แต่สังเกตตามความสะดวกของผู้สังเกตคือจะสังเกตช่วงเวลาใดก็ได้แล้วทำการจดบันทึกพฤติกรรมที่ตนเห็นโดยตรงไปตรงมา โดยผู้ทำการวิจัยได้ใช้การสังเกตประเภทนี้ในการดำเนินการ

การสังเกตช่วยให้ได้ข้อมูลละเอียด ชัดเจนและตรงไปตรงมา เช่น การสังเกต อารมณ์ ความรู้สึก ของบุคคลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ จะทำให้เห็นพฤติกรรมได้ชัดเจนกว่าการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการอื่น ๆ แต่การสังเกตที่ดีมีคุณภาพมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น ผู้สังเกตจะต้องมีใจเป็นกลางไม่อคติหรือลำเอียงอย่างหนึ่งอย่างใด และสังเกตได้ทั่วถึง ครอบคลุม สังเกตหลายๆสถานการณ์ หรือหลายๆพฤติกรรม และใช้เวลาในการสังเกต ตลอดจนการจดบันทึกการสังเกตอย่างตรงไปตรงมาและแยกการบันทึกพฤติกรรมจากการตีความไม่ปะปนกัน ก็จะทำให้การสังเกตได้ข้อมูลตรงตามความเป็นจริงและนำมาใช้ประโยชน์ตามจุดมุ่งหมาย

3. การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี (Case Study) หมายถึง การศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ที่สำคัญของบุคคล แต่ต้องใช้เวลาศึกษาติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์พิจารณาตีความเพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรม หรือลักษณะพิเศษที่ผู้ศึกษาต้องการทราบ ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือแก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนส่งเสริมพฤติกรรมให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์ที่สำคัญของบุคคลแต่ต้องใช้เวลาศึกษาติดต่อกันเป็นระยะหนึ่ง แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์พิจารณาตีความเพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรม หรือลักษณะพิเศษที่ผู้ศึกษาต้องการทราบ ทั้งนี้ เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือแก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนส่งเสริมพฤติกรรมให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์

4. การสัมภาษณ์ (Interview) หมายถึง การสนทนากันระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปโดยมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งการสัมภาษณ์ก็มีหลายจุดมุ่งหมาย เช่น การสัมภาษณ์เพื่อความคุ้นเคย สัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน สัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ ตลอดจนสัมภาษณ์เพื่อการแนะแนวและการให้คำปรึกษา เป็นต้นแต่ทั้งนี้ การสัมภาษณ์ก็เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจ

การสัมภาษณ์ที่ดี จำเป็นต้องมีการเตรียมการล่วงหน้า วางแผน กำหนดสถานที่ เวลาและเตรียมหัวข้อหรือคำถามในการสัมภาษณ์ และนอกจากนั้นในขณะที่สัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์ควรจะใช้เทคนิคอื่น ๆ ประกอบด้วยก็จะได้ผลดี เช่น การสังเกต การฟัง การใช้คำถาม การพูด การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์และผู้สัมภาษณ์ก็จะช่วยให้การสัมภาษณ์ได้ดำเนินไปด้วยดี

5. การทดสอบ (Testing) หมายถึง การใช้เครื่องมือที่มีเกณฑ์ในการวัดลักษณะของพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งหรือหลาย ๆ พฤติกรรม โดยให้ผู้รับการทดสอบเป็นผู้ตอบสนองต่อแบบทดสอบซึ่งอาจเป็นแบบทดสอบภาษาและแบบปฏิบัติการหรือลงมือทำ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลนั้นตามจุดมุ่งหมายที่ผู้

ทดสอบวางไว้แบบทดสอบที่นำมาใช้ในการทดสอบหาข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบบุคลิกภาพ แบบทดสอบความสนใจ เป็นต้น

การทดสอบก็มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเพื่อผลของข้อมูลที่ได้รับซึ่งแบบทดสอบที่นำมาใช้ควรเป็นแบบทดสอบที่เชื่อถือได้เป็นมาตรฐานตลอดจนการแปลผลได้อย่างถูกต้อง เป็นต้น

6. การทดสอบ (Experiment) หมายถึง วิธีการรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบ มีขั้นตอนและเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้ ตั้งปัญหา ตั้งสมมุติฐาน การรวบรวมข้อมูล การทดสอบสมมุติฐาน การแปลความหมายและรายงานผล ตลอดจนการนำผลที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือส่งเสริมต่อไป การทดลองจึงเป็นการจัดสภาพการณ์ขึ้นมาเพื่อผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพื่อศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มหรือสถานการณ์ คือ

1. กลุ่มทดลอง (Experiment Group) คือ กลุ่มที่ได้รับการจัดสภาพการณ์ทดลองเพื่อศึกษาผลที่ปรากฏจากสภาพนั้นเช่นการสอนด้วยเทคนิคระดมพลังสมองจะทำให้กลุ่มเกิดความคิดสร้างสรรค์หรือไม่

2. กลุ่มควบคุม (Control Group) คือ กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดสภาพการณ์ใด ๆ ทุกอย่างถูกควบคุมให้คงภาพเดิม ใช้เพื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลอง สิ่งที่ถูกทดลองต้องการศึกษาเรียกว่า ตัวแปร ซึ่งมีตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น (Independent Variable) และตัวแปรตาม (Dependent Variable)

เจตคติ (Attitude)

ความหมายของเจตคติ

ชัตติยา กรรณสูต (2516:2) ให้ความหมายไว้ คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่งในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นหรือการแสดงออกที่เรียกว่าพฤติกรรม ซึ่งนำมาใช้ประกอบกับการเรียนการสอนนิเวศของศิลปะ ในหัวข้อที่ต้องทำการเลือกสิ่งที่มีผลกระทบต่อจิตใจของเพื่อนำมาแปลงเป็นผลงาน

ชม ภูมิภาค (2516:64) ให้ความหมายเจตคติ คือวิถีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อบางสิ่งบางอย่าง คำจำกัดความเช่นนี้มีใช้จำกัดความเชิงวิชาการมากนักแต่หากเราจะพิจารณาโดยละเอียดแล้วเราก็พอจะมองเห็นความหมายของมันลึกซึ้งชัดเจนพอ ดู เมื่อพูดว่าคือความรู้สึกต่อสิ่งนั้นก็หมายความว่าเจตคตินั้นมีวัตถุ วัตถุที่เจตคติจะมุ่งตรงต่อนั้นจะเป็นอะไรก็ได้ อาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ นโยบายหรืออื่น ๆ อาจจะเป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม ดังนั้น วัตถุแห่งเจตคตินั้นอาจจะเป็นอะไรก็ได้ที่คนรับรู้หรือคิดถึงความรู้สึกเช่นนี้อาจจะเป็นในด้านการจงใจหรืออารมณ์และเช่นเดียวกันแรงจูงใจแบบอื่น ๆ คือได้มาจากพฤติกรรม ตัวอย่างเช่น เจตคติต่อศาสนาหากเป็นเจตคติที่ดีเราจะเกิดความเคารพในวัดเราจะเกิดความรู้สึกว่าศาสนาหรือวัดนั้นจะเป็นสิ่งจรรโลงความสงบสุข เรายินดีบริจาคทำบุญร่วมกับวัดเราจะพูดได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นความพร้อมที่จะถูกกระตุ้นด้วยวัตถุ การกระทำต่างๆของคนนั้นมักถูกกำหนดด้วยเจตคติที่จะตัดสินใจว่าจะบริจาคเงินแก่วัดสักเท่าใดนั้นย่อมมีปัจจัยต่างๆเข้าเกี่ยวข้อง เช่น ชอบสมภาร รายได้ตนเองดีขึ้น เห็นความสำคัญของวัด เห็นว่าสิ่งที่จะต้องบูรณะมาก

“เจตคติ” คือ สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็นผลทำให้เกิดมีท่าทีหรือมีความคิด เห็นรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นหรือไม่เห็นด้วย เจตคติมี ๒ ประเภทคือ เจตคติทั่วไป เจตคติเฉพาะอย่าง

ดังนั้นอาจสรุปความหมายของเจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใด ๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง

ซึ่งในทฤษฎีเรื่องของเจตคติ สามารถนำมาใช้กับการเรียนการสอนวิชาขององค์ประกอบศิลป์ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นวิชาที่ต้องใช้กระบวนการทางความคิด บวกกับความรู้สึกในการสร้างสรรค์ผลงาน

องค์ประกอบของเจตคติ

องค์ประกอบของเจตคติที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. การรู้ (COGNITION) ประกอบด้วยความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ เช่น ทัศนคติต่อลัทธิคอมมิวนิสต์ สิ่งสำคัญขององค์ประกอบนี้ ก็คือ จะประกอบด้วยความเชื่อที่ได้ประเมินค่าแล้วว่าน่าเชื่อถือหรือไม่ น่าเชื่อถือ ดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึงความเชื่อในใจว่าควรจะมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไรต่อเป้าหมายทัศนคติจึงจะเหมาะสมที่สุด ดังนั้นการรู้และแนวโน้มพฤติกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ซึ่งหลักข้อนี้จะแสดงออกมาให้เห็นในผลงานวิชาองค์ประกอบศิลป์ของเด็กบางคน อย่างเช่นในเรื่องของ การเสียดสีการเมือง ศาสนาต่าง ๆ

2. ความรู้สึก (FEELING) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ นั้น เป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกดีดั่งยึดมั่น ซึ่งอาจกระตุ้นให้มีปฏิกิริยาตอบโต้ได้หากมีสิ่งที่ขัดกับความรู้สึกมากกระทบ โดยหลักทฤษฎีในข้อนี้ จะช่วยส่งผลให้นักเรียนถ่ายทอดความรู้สึกผ่านผลงาน จะสังเกตได้ว่าผลงานของนักเรียนบางคนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกออกมาได้เป็นอย่างดี

3. แนวโน้มพฤติกรรม (ACTION TENDENCY) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้อง กับเจตคติ ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อเป้าหมายเขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือหรือสนับสนุนเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีเจตคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขาก็จะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทำลาย หรือทำร้าย เป้าหมายนั้นเช่นกัน

การเกิดเจตคติ และเจตคติเกิดจากอะไร

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด หากแต่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดในภายหลัง เมื่อตนเองได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ๆ แล้ว ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า เจตคติเกิดขึ้นจากเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การรวบรวมความคิดอันเกิดจากประสบการณ์หลาย ๆ อย่าง
2. เกิดจากความรู้สึกที่ร่ายพิมพิไล
3. เกิดจากการเห็นตามคนอื่น

ชม ภูมิภาค (2516:66-67) ได้อธิบายเรื่องการเกิดเจตคติว่าเกิดจากการเรียนรู้และโดยมากก็เป็นการเรียนรู้ทางสังคม (social learning) ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้เกิดเจตคติจึงมีหลายประการเช่น

1. ประสบการณ์เฉพาะ เมื่อคนเราได้รับประสบการณ์ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะมีลักษณะในรูปแบบที่ผู้ได้รับรู้สึกรู้ว่าได้รางวัลหรือถูกลงโทษ ประสบการณ์ที่ผู้รู้สึกเกิดความพึงพอใจย่อมจะทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นแต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่เป็นที่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี เช่นนักเรียนที่ทำงานออกมาได้ดี เมื่อนำเสนองานหน้าห้องเรียนแล้วได้รับคำชมเชย หรือได้รับการแสดงออกถึงการได้รับการยอมรับหน้าชั้นเรียน ก็จะส่งผลต่อการทำงานในครั้งต่อไป

2. การสอน การสอนนั้นอาจจะเป็นทั้งแบบที่เป็นแบบแผนหรือไม่เป็นแบบแผนก็ได้ซึ่งเราได้รับจากคนอื่น องค์การที่ทำหน้าที่สอนเรามีมากมายอาทิเช่น บ้าน วัด โรงเรียน สื่อมวลชนต่าง ๆ เรามักจะได้รับเจตคติที่สังคมมีอยู่และนำมาขยายตามประสบการณ์ของเรา การสอนที่ไม่เป็นแบบแผนนั้นส่วนใหญ่เริ่มจาก ครอบครัวตั้งแต่เด็ก ๆ มาแล้ว พ่อแม่พี่น้องมักจะบอกเราว่าสิ่งนั้นไม่ดีสิ่งนี้ไม่ดีหรือใครควรทำอะไรมีความสำคัญอย่างไร การสอนส่วนมากเป็นแบบยัดเยียดและมักได้ผลดีเสียด้วยในรูปแบบการปลูกฝังเจตคติ ดังนั้นครูผู้สอนจึงได้ร่วมกับผู้ปกครองของเด็กนักเรียน ในการวางแผนการจัดการเวลาในการทำงาน เนื่องจากนักเรียนบางคนอาจถูกปลูกฝังมาจากครอบครัว ให้มีความเชื่อฟังคนในครอบครัวอยู่มาก

3. ตัวอย่าง (Model) เจตคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบในสถานการณ์ต่าง ๆ เราเห็นคนอื่นประพฤติ เราเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคนอื่นออกมาเป็นรูปของเจตคติถ้าเรายอมรับนับถือหรือเคารพคนๆนั้นเราก็มักยอมรับความคิดของเขาตามที่เรารู้เข้าใจ โดยหลักการนี้ค่อนข้างจะมีผลต่อนักเรียนช่างศิลป์ เนื่องจากการมีระบบรุ่นพี่-รุ่นน้อง ทำให้อาจเกิดการเลียนแบบตัวอย่างรุ่นพี่ได้ ซึ่งการได้รับชมผลงานของรุ่นพี่บางคนที่ได้รับรางวัล อาจทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานที่ดีได้

4. ปัจจัยที่เกี่ยวกับสถาบัน ปัจจัยทางสถาบันมีอยู่เป็นอันมากที่มีส่วนสร้างสนับสนุนเจตคติของเรา ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตนในวัด ในโบสถ์ การแต่งกายของคนในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ เป็นสิ่งให้แนวเจตคติของคนเราเป็นอันมาก

สภาวะที่มีผลต่อการก่อเกิดของเจตคตินั้นมีหลายอย่าง อาทิเช่น ประการแรก ขึ้นอยู่กับการที่เราคิดว่าเราเป็นพวกเดียวกัน (identification) เด็กที่ยอมรับว่าตนเองเป็นพวกเดียวกับพ่อแม่ย่อมจะรับเจตคติของพ่อแม่ง่าย ขึ้น หรือที่โรงเรียนหากเด็กถือว่าครูเป็นพวกเดียวกับตนเด็กย่อมจะรับความเชื่อถือหรือเจตคติของครู ดังนั้นการที่ครูผู้สอนทำให้เด็กรู้สึกว่าได้ได้รับความเข้าใจ อาจมีผลต่อการเชื่อฟังมากยิ่งขึ้น

ประการที่สอง ขึ้นอยู่กับว่าเจตคตินั้นคนอื่น ๆ เป็นจำนวนมากเชื่ออย่างนั้นหรือคิดอย่างนั้น (uniformity) การที่เราจะมีเจตคติเข้ากลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้นั้นอาจจะมีสาเหตุอื่นอีกเช่นโอกาสที่จะได้รับเจตคติแตกต่างไปนั้นไม่มีประการหนึ่งอีกประการหนึ่งหากไม่เห็นด้วยกับส่วนใหญ่เราเกิดความรู้สึกว่าส่วนใหญ่ปฏิเสธเรานอกจากนี้ประการที่สามการที่เรามีเจตคติตรงกับคนอื่นทำให้เราพูดติดต่อกับคนอื่นเข้าใจ เมื่อเราเจริญเติบโตจากเด็กเป็นผู้ใหญ่นั้นแน่ที่สุดที่เราจะพบความแตกต่างของเจตคติมากมาย ในบ้านนั้นนับว่าเป็นแหล่งเกิดเจตคติตรงกันที่สุด แต่พอมีเพื่อนฝูงเราจะเห็นว่าเจตคติของเพื่อนฝูงและของพ่อแม่ของเขาแตกต่างกันบ้าง ในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับการศึกษาชั้นสูงเราจะพบความแตกต่างของเจตคติมากมาย ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าเจตคติแรกๆที่เราได้รับนั้นค่อนข้างจะคงทนถาวร เจตคตินั้นจะสามารถนำไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายกัน เช่น การถูกปลุกฝังจากที่บ้านให้มีความรับผิดชอบตั้งแต่เด็กๆ ก็จะส่งผลต่อในเรื่องของการเรียน การทำงาน แสดงให้เห็นว่าผู้สอนควรพูดคุยกับผู้ปกครองอยู่เสมอเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น

กล่าวโดยสรุป เจตคติ เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับเคลื่อนใจของบุคคล แสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุนต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์นั้น ถ้าทัศนคติของบุคคลใดที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ โดยปกติคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

สุชา จันเอม และสุรางค์ จันเอม (2520:110-111) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องมาจาก

1) การชักชวน (PERSUASION) ทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงใหม่ได้หลังจากที่ได้รับคำแนะนำบอกเล่า หรือได้รับความรู้เพิ่มพูนขึ้น อย่างเช่นความรู้ที่ผู้สอนเตรียมให้กับนักเรียนทั้งในทางทฤษฎี หรือเรื่องแนวความคิดที่นักเรียนมีความสนใจ อาจส่งผลให้นักเรียนพัฒนาผลงานได้ดีขึ้น และมีความอยากเรียนรู้มากขึ้น

2) การเปลี่ยนแปลงกลุ่ม (GROUP CHANGE) ช่วยเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้

3) การโฆษณาชวนเชื่อ (PROPAGANDA) เป็นการชักชวนให้บุคคลหันมาสนใจหรือรับรู้โดยการสร้างสิ่งแปลกๆใหม่ๆขึ้น อย่างเช่นการเปิดผลงานของศิลปินต่างๆให้นักเรียนเห็น อาจทำให้เกิดแรงบันดาลใจต่างๆ

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ คือ

1. บิดา มารดา ของเด็ก
2. ระเบียบแบบแผน วัฒนธรรมของสังคม
3. การศึกษาเล่าเรียน
4. สิ่งแวดล้อมในสังคม
5. การพักผ่อนหย่อนใจที่แต่ละคนใช้ประจำตัว

การแก้ไขเจตคติหรือวิธีสร้างเจตคติ

เจตคติเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากถ้าจำเป็นจะต้องช่วยแก้ไขเปลี่ยนเจตคติของคนอาจใช้วิธีเหล่านั้น คือ

1. การค่อยๆ ซึมซับให้เข้าใจ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้ไม่เท่ากัน
2. หาสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจอย่างเข้มข้นมายั่วยุ อย่างเช่นการให้รางวัลกับนักเรียนที่สร้างสรรค์

ผลงานได้ดี

3. คบหาสมาคมกับเพื่อนที่ดี โดยอาจมีการแบ่งกลุ่มกันในห้องเรียน
- 4.ให้อ่านหนังสือดีมีประโยชน์ โดยการพานักเรียนไปห้องสมุด เพื่อให้ความรู้ทางทฤษฎี และหาแรงบันดาลใจ

5. ให้ลองทำงานเห็นชอบแล้วกลับตัวดีเอง อย่างเช่นให้นักเรียนทำงานเป็นขั้นตอน และผู้สอนคอยติดตามผล และคอยชี้แนะอยู่ตลอด

ชม ภูมิภาค (2516:65) ได้อธิบายว่าเจตคติเปลี่ยนแปลงได้ ปัจจัยที่จะช่วยให้เจตคติเปลี่ยนแปลงได้มีหลายประการเช่น

1. ความกดดันของกลุ่ม (Group pressure) หากกลุ่มจะสามารถให้รางวัลหรือลงโทษได้ย่อมจะมีแรงกดดันมากในการที่จะกดดันทิศทางเจตคติของเราสิ่งยั่วยุที่เป็นรางวัลนั้น อย่างเช่นการแบ่งกลุ่มในห้องเรียน และแบ่งหน้าที่ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม ถ้าเกิดมีใครทำหน้าที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรก็จะเกิดความกดดันภายในกลุ่มขึ้นมา และส่งผลให้ต้องมีความพยายามทำหน้าที่มากขึ้น

2. ประสบการณ์ที่น่าพึงพอใจหรือไม่น่าพึงพอใจ เราอาจเปลี่ยนแปลงเจตคติไปได้เมื่อได้รับ ประสบการณ์ที่น่าพอใจหรือไม่น่าพอใจ เช่น นักเรียนคิดอยู่เสมอว่าผลงานของเขาไม่ดีพอ แต่เมื่อนำเสนอแนวความคิดมาแล้วได้รับความสนใจจากอาจารย์ นักเรียนคนนั้นก็จะมี ความมั่นใจในการสร้างสรรค์ผลงานมากขึ้น

3. อิทธิพลของกลุ่มบุคคลที่มีชื่อเสียง บุคคลที่มีชื่อเสียงในความหมายนี้อาจจะเป็นเพื่อนซึ่งเรานับถือ ความคิดของเขาหรืออาจจะเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านความพิเศษต่างๆ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในเรื่องนี้ก็คือ การโฆษณา ซึ่งมักจะใช้คนมีชื่อเสียงไปยุ่งเกี่ยว เช่น การติดตามผลงานของศิลปินที่ตัวเองชื่นชอบ ก็จะมีผลต่อการสร้างสรรค์งาน หรือถ้าเกิดศิลปินที่ชื่นชอบเปลี่ยนแปลงสไตล์ของผลงาน ตัวนักเรียนก็อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงผลงานและความคิดตามไปด้วย

องค์ประกอบของเจตคติ

องค์ประกอบของเจตคติมี 3 ประการ ได้แก่

1. ด้านความคิด (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ แสดงออกมาในแนวคิดที่ว่าอะไรถูก อะไรผิด
2. ด้านความรู้สึก (Affective Component) หมายถึง ลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่สอดคล้องกับความคิด เช่น ถ้าบุคคลมีความคิดในทางที่ไม่ดีต่อสิ่งใด ก็จะมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย จึงแสดงออกมาในรูปของความรู้สึกไม่ชอบหรือไม่พอใจ
3. ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) หมายถึง ความพร้อมที่จะกระทำซึ่งเป็นผลมาจากความคิด และความรู้สึกและจะออกมาในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ความหมายและองค์ประกอบของแรงจูงใจ (Motivation)

แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมเพื่อไปยังจุดมุ่งหมายดั่งนั้นแรงจูงใจจึงเป็นความปรารถนา ที่บุคคลมีความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายโดยการเรียนรู้ของแต่ละคนนั่นเอง เมื่อบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าต่างๆ และบุคคลจะเกิดความต้องการ (Needs) และถ้าความต้องการของบุคคลไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจะเกิดความเครียด (stress) เมื่อบุคคลสะสมความเครียดไว้มาก ๆ บุคคลจะขาดความสุขในการดำเนินชีวิต การสะสมความเครียด ความวิตกกังวลมาก ๆ จะทำให้บุคคลเกิดแรงขับ (drive) ที่จะกระทำกิจกรรมบางอย่างหรือแสดงพฤติกรรมบางอย่างให้ลดความเครียดนั้นลงมากกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในนี้เอง ซึ่งจะทำให้กระตุ้นให้บุคคลไปสู่การกระทำบางอย่างที่ไปสู่เป้าหมาย กระบวนการเช่นนี้เรียกว่า แรงจูงใจ (Motivation)

องค์ประกอบในการเกิดแรงจูงใจ มี 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นความต้องการ (needs stage) คือความต้องการเป็นสภาวะขาดสมดุลที่เกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลขาดสิ่งที่จะทำให้ส่วนต่าง ๆ ภายในร่างกายทำหน้าที่ไปตามปกติ สิ่งนี้อาจจะเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตจึงทำให้เกิดแรงขับและเกิดแรงกระตุ้น เช่น การแนะนำให้นักเรียนปรับปรุงผลงาน เพื่อให้ได้คะแนนที่ดียิ่งขึ้น หรือการให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณต้องรู้หลักของทฤษฎี โดยคนที่มาสายอาจจะได้รับฟังเนื้อหาบางส่วนน้อยกว่า
2. ขั้นแรงขับ (drive stage) หรือภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นให้เกิดแรงขับ เมื่อบุคคลเกิดแรงขับแล้วบุคคลจะนิ่งอยู่เฉย ๆ ไม่ได้บุคคลอาจจะรู้สึกไม่มีความสุข กระวนกระวายใจ ดังนั้นบุคคลจะคิดค้นหาวิธีการที่ทำให้

ตนเองรู้สึกว่าได้รับการตอบสนอง เช่น การทำงานส่งไม่ทันแล้วจะโดนหักคะแนน โดยถูกกดดันจากอาจารย์ จะทำให้นักเรียนเกิดความกดดัน และต้องทำผลงานออกมาให้ดี

3. ขั้นพฤติกรรม (behavior stage) เป็นขั้นที่เกิดแรงขับอย่างมาก อย่างเช่น เมื่อโดนอาจารย์ว่ากล่าว และให้ปรับปรุงงานมาให้ทันส่งในเวลาที่กำหนด ไม่เช่นนั้นจะไม่ได้คะแนน เด็กจะถูกกระตุ้น และพยายามปรับปรุงผลงานให้ทันส่งภายในเวลาที่กำหนด

4. ขั้นลดแรงขับ (drive reduction stage) เป็นขั้นสุดท้ายที่อินทรีย์ได้รับการตอบสนองคือ การได้ส่งงาน และได้คะแนนเรียนร้อย การได้รับคำชม เป็นขั้นที่บุคคลเกิดความพึงพอใจ ความต้องการต่างๆ ก็จะลดลง

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า โดยจัดเป็นลำดับขั้นตอนในการศึกษาดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิค เชียงราย จำนวน 19 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

3.3 รูปแบบการวิจัย

3.3.1 แบบบันทึกพฤติกรรม

3.3.2 แบบสอบถามการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัย และความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนมากขึ้นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ โดยใช้สูตรทางสถิติ เป็นการหาค่าร้อยละ

$$\begin{array}{lcl} \text{ค่าร้อยละ} & = & \frac{X}{N} \times 100 \\ \text{เมื่อ } X & = & \text{คะแนนที่ได้} \\ N & = & \text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมด} \end{array}$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และการเรียนมากขึ้นในรายวิชา คอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเบื้องต้น ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ปรากฏว่าได้รับความร่วมมือจากนักเรียนเป็นอย่างดี จึงทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สามารถตอบสนองต่อตัวนักเรียนเอง ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีขึ้น มีวินัยในตนเองและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและการเรียนมากขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้การดำเนินติดตามข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต สัมภาษณ์ ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามและมีการติดตามดูแลพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิด ดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย โดยการสังเกตพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนในชั่วโมงวิชา การออกแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่ต้นเทอมจนถึงท้ายเทอม ขณะที่ทำการสอน ซึ่งพบว่า มีนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม การเรียน ขาดวินัยและความรับผิดชอบ เช่น มาสาย ไม่สนใจเรียน ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา บางครั้งไม่มาเรียน มีการจดบันทึกและติดตามนักเรียนเป็นรายกรณี โดยการว่ากล่าวตักเตือนและมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและมีการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย (ครั้งที่ 1)

ข้อ	รายการ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนทำงานวิชาอื่น ขณะที่กำลังเรียนอีกวิชาหนึ่งอยู่	76.74	13.96	9.30
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	69.77	25.58	4.65
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	72.09	18.60	9.31
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	58.14	25.58	16.28
5	นักเรียนไม่ทำงานและรบกวนเพื่อน	74.42	16.28	9.30
6	นักเรียนที่โดนสั่งให้แก้ไขผลงาน แล้วพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	41.86	44.19	13.95
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบในการนำอุปกรณ์มาเรียน	46.51	46.51	6.98
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	44.19	51.16	4.65
9	นักเรียนรู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	25.58	46.51	27.91
10	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	41.89	46.57	11.54

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน (ครั้งที่ 1) สรุปได้ ดังนี้

นักเรียนทำงานวิชาอื่น ขณะที่กำลังเรียนอีกวิชาหนึ่งอยู่ นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.74

นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.77

นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนดนักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 72.09

นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.14

นักเรียนไม่ทำงานและรบกวนเพื่อน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.41

นักเรียนที่โดนสั่งให้แก้ไขผลงาน แล้วพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.19

นักเรียนมีความรับผิดชอบในการนำอุปกรณ์มาเรียน นักเรียนที่ทำเป็นประจำและทำเป็นบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.51

นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.16

นักเรียนรู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย นักเรียนที่ทำบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.51

นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.57

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาและได้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความสำเร็จและความสนใจในการเรียน โดยให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 19 คน ตอบแบบสอบถามด้วยความจริงแล้วนำมาสรุปโดยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ผลการวิจัย (จากแบบสรุปผลการตอบแบบสอบถาม) และประกอบกับผลการเรียนของภาคเรียนที่ 2 ทำให้ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตนักศึกษาที่มี พฤติกรรมในลักษณะดังกล่าวและมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำซึ่งผู้วิจัยจะทำการวิจัยเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนด้านพฤติกรรมให้นักเรียนในห้องเรียนมีวินัยและความรับผิดชอบ ตั้งใจเรียน จึงได้ดำเนินการโดยให้แต่ละคนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและร่วมกันสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอน โดยการวางเงื่อนไขกันภายในห้องเรียน สร้างแรงจูงใจ และสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นถึงผลของการไม่มีวินัย ขาดความรับผิดชอบ และไม่ตั้งใจเรียน โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

๑ ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำมั่นสัญญา

๑ ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองร่วมกันดูแลพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ให้ผู้ปกครองแจ้งพฤติกรรมของนักเรียนขณะอยู่บ้าน เมื่อนักเรียนขาดเรียนหรือมาสายให้ครูทราบและครูก็มีการติดตามนักเรียนร่วมกัน

๑ ขอความร่วมมือกับเพื่อนภายในห้องเรียน โดยการจัดเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน จำนวน 4 กลุ่ม และกลุ่ม 3 คน รวมเป็นทั้งสิ้นจำนวน 19 คน โดยครูจะคัดเลือกนักเรียนที่มีความรับผิดชอบ ตั้งใจเรียนและมีผลการเรียนค่อนข้างดี เป็นหัวหน้ากลุ่มเพื่อเป็นพี่เลี้ยงภายในกลุ่ม และให้นักเรียนที่เหลือเข้าร่วมกลุ่มกันเองตามความสมัครใจให้ครบจำนวนตามที่กำหนด หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มเขียนคำมั่นสัญญาร่วมกัน และร่วมกันวางแผนการศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้ากลุ่มจะดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแต่ละด้านร่วมกันดูแลภายในกลุ่ม เช่น ดูแลเกี่ยวกับพฤติกรรม การขาดเรียน มาสาย การเรียน ฯลฯ นักเรียนจะเข้ากลุ่มร่วมกันทำงานและเป็นพี่เลี้ยงคอยให้คำปรึกษา ช่วยเหลือกรณีไม่เข้าใจบทเรียน อ่านหนังสือ และทำงานวิชาการออกแบบเขียนแบบสถาปัตยกรรมภายใน 1 ได้สำเร็จ

ผู้วิจัยได้ติดตาม ดูแลและสังเกตนักเรียนเป็นระยะ ๆ และในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านพฤติกรรมและการเรียน หัวหน้ากลุ่มแต่ละกลุ่มจะรายงานครูและร่วมกันแก้ปัญหาทั้งด้านการมาเรียน ถ้ามีนักเรียนขาดเรียนภายในกลุ่มจะแจ้งให้ครูทราบและมีการติดตามให้มาเรียนและชี้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนต้องมีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ภายในห้องเรียนดีขึ้น รู้จักเสียสละ มีความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ภายในห้องเรียนมีการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ ร่วมกัน เช่น ร่วมกันทำความสะอาดห้องเรียนนอกเหนือจากเวรทำความสะอาดประจำวัน

ผู้วิจัยได้สังเกตพบว่า พฤติกรรมของนักเรียนภายในห้องหลังจากมีการแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย ๆ แล้ว ให้เพื่อนคอยเป็นพี่เลี้ยงแนะนำเพื่อนไม่ว่าจะเป็นด้านพฤติกรรมและการเรียน ทำให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอนมากขึ้น เมื่อนำนักเรียนมาร่วมกันทำกิจกรรมของโรงเรียน พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และเอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้น

เมื่อมีหัวข้องานใหม่ของคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเบื้องต้น 1 พบว่า นักเรียนจะเข้ากลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิด และมีการซักถามถึงทฤษฎีที่ไม่เข้าใจของแต่ละโครงงานที่ เพื่อนที่เข้าใจก็จะอธิบายให้กับเพื่อนที่ไม่เข้าใจบทเรียนทำให้ได้คะแนนดีขึ้น ครูก็ให้คำชมเชยและให้กำลังใจนักเรียนเพื่อที่จะได้มีกำลังใจทำต่อไป รู้จักหน้าที่และมีความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของตัวเอง สนใจเรียนมากขึ้น มีการซักถามเกี่ยวกับบทเรียนกับครูให้อธิบายให้เข้าใจ โดยดูจากพฤติกรรมการเรียน การส่งงานตรงกำหนดเวลา และได้รับคำชมเชยจากอาจารย์ โดยภาพรวมของนักเรียนในห้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของการเรียนวิชาการเขียนแบบสถาปัตยกรรมด้วยคอมพิวเตอร์ ตั้งใจเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้น มีน้ำใจ รู้จักเสียสละ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการมาเรียนให้ทัน

หลังจากผู้วิจัยเห็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้นักเรียนเป็นผู้มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อการเรียนและมีบรรยากาศภายในห้องเรียนดีขึ้น ครูก็มีการพูดคุยและร่วมกันประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของแต่ละคน โดยการสัมภาษณ์และให้นักเรียนแต่ละคนตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีกครั้ง แล้วนำมาสรุปเปรียบเทียบกับคำตอบแบบสอบถามครั้งแรก พบว่า นักเรียนมีความรัก สามัคคีในหมู่คณะ มีความรับผิดชอบ มาเรียนเป็นประจำ ตั้งใจเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีผลการเรียนดีขึ้น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา การตอบแบบสอบถามจากนักเรียนและจากการใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ปรากฏว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงรายมีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียน มีความตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ตารางที่ 4.2 แสดงความมีวินัย รับผิดชอบต่อและสนใจการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย (ครั้งที่ 2)

ข้อ	รายการ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนทำงานวิชาอื่น ขณะที่กำลังเรียนอีกวิชาหนึ่งอยู่	9.30	37.21	53.49
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	13.95	46.51	39.54
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	4.65	30.23	65.12
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	0.00	4.65	95.35
5	นักเรียนไม่ทำงานและรูดูงานเพื่อน	0.00	11.63	88.37
6	นักเรียนที่โดนสั่งให้แก้ไขผลงาน แล้วพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	90.69	9.31	0.00
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบในการนำอุปกรณ์มาเรียน	93.03	6.97	0.00
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	90.70	9.30	0.00
9	นักเรียนรู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	76.74	23.26	0.00
10	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	79.06	20.94	0.00

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียนครั้งที่ 2 พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย มีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น ต่อรายวิชาการเขียนภาพร่าง โดยสรุปได้ ดังนี้

นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง นักเรียนไม่เคยทำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.49

นักเรียนพูดคุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำเป็นบางครั้งมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.51

นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ไม่เคยทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.12

นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.35

นักเรียนไม่ทำงานและรูดงานเพื่อน นักเรียนที่ไม่เคยทำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.37

นักเรียนที่โดนสั่งให้แก้ไขผลงาน แล้วพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 90.69

นักเรียนมีความรับผิดชอบในการนำอุปกรณ์มาเรียน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 93.02

นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.70

นักเรียนรู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.74

นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ นักเรียนที่ทำเป็นประจำ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.06

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อน้ำที่ และการเรียนมากขึ้นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ปีการศึกษา 2569

5.1 การดำเนินการวิจัย

5.1.1 กลุ่มเป้าหมาย

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย
จำนวน 12 คน

5.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ การสังเกต และการสัมภาษณ์ การพูดคุย การใช้คำมั่น สัญญาและทฤษฎีเสริมแรง

5.1.3 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาสถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 19 คน

5.3 สรุปผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต ข้อมูลด้านการเรียนของรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบเบื้องต้น และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่ เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ โดยดูจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย รับผิดชอบต่อหน้าที่และความสนใจการเรียนของนักเรียน ดังนี้

ตารางที่ 5.1 แสดงความมีวินัย รับผิดชอบต่อหน้าที่และความสนใจการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา สถาปัตยกรรม วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย (ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2)

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนทำงานวิชาอื่น ขณะที่กำลังเรียนอีกวิชาหนึ่งอยู่	76.74	13.96	9.30	9.30	37.21	53.49
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	69.77	25.58	4.65	13.95	46.51	39.54
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	72.09	18.60	9.31	4.65	30.23	65.12

4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	58.14	25.58	16.28	0.00	4.65	95.35
5	นักเรียนไม่ทำงานและรูดูงานเพื่อน	74.42	16.28	9.30	0.00	11.63	88.37
6	นักเรียนที่โดนสั่งให้แก้ไขผลงาน แล้วพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	41.86	44.19	13.95	90.69	9.31	0.00
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	46.51	46.51	6.98	93.03	6.97	0.00
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	44.19	51.16	4.65	90.70	9.30	0.00
9	นักเรียนรู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	25.58	46.51	27.91	76.74	23.26	0.00
10	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	41.89	46.57	11.54	79.06	20.94	0.00

5.4 อภิปรายผล

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาสถาปัตยกรรม มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่าการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน หากโดนสั่งให้แก้ไขผลงาน แล้วพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

โดยในระหว่างการศึกษาได้มีการนำเอาทฤษฎีต่างๆมาใช้ คือ

- 1.การสังเกตพฤติกรรมของเป้าหมายด้วยองค์ประกอบของเจตคติ ได้แก่ การรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มพฤติกรรม ซึ่งมีผลต่อการจัดการแก้ไขปัญหา
- 2.การปรับเจตคติจากการเรียนรู้โดยสังคม โดยการให้ประสบการณ์เฉพาะ การปลูกฝังจากสังคมรอบตัว การแสดงตัวอย่าง หรือการยกตัวอย่างให้เห็น
- 3.การทำให้เด็กนักเรียนรู้สึกว่าคุณสอนเป็นพวกเดียวกันกับเขา จะเกิดความไว้วางใจ และเชื่อฟัง

4. ใช้การหลักเปลี่ยนแปลงเจตคติให้ดีขึ้น จากการชักชวนแนะนำ การเปลี่ยนแปลงกลุ่ม และการโฆษณาชวนเชื่อจากบุคคลที่มีผลต่อเจตคติ เช่น รุ่นพี่

5. การใช้หลักความกดดันของกลุ่ม โดยการแบ่งกลุ่มนักเรียนในห้องเรียนให้รับผิดชอบหน้าที่ต่างๆกันภายในกลุ่ม

6. การใช้ทฤษฎีเสริมแรง โดยการใช้อุปกรณ์ และสื่อต่างๆ เช่น

- แบบก่อสร้าง ซึ่งคอยแสดงให้เห็นถึงการทำงานเป็นขั้นเป็นตอนตั้งแต่เปิดภาคเรียน
- การพาเข้าโครงการพิเศษที่จัดขึ้นในวิทยาลัย ให้นักเรียนได้พบผู้ประกอบการต่างๆ

และได้รับชมผลงานที่น่าสนใจ

- การใช้ Line เป็นตัวช่วยในการติดตามผล ส่งเสริมการทำงานของนักเรียน และติดต่อสื่อสารระหว่างนักเรียนกับผู้สอนได้ดียิ่งขึ้น

ซึ่งหลังจากทำแบบสอบถามครั้งที่ 1 ผู้สอนได้นำทฤษฎีเหล่านี้มาใช้จนกระทั่งการทำแบบสอบถามครั้งที่ 2 ทำให้ได้เห็นถึงเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน

5.5 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหา ต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน
3. ควรศึกษาทฤษฎีต่างๆ และนำมาปรับใช้ให้เหมาะสม

บรรณานุกรม

- สุรเดช ศรีทา. 2544. วิธีการแก้ไขพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนในห้องเรียนรวม วิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ
ชีวภาพระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ.
- โสภา ธีร์จิรัญญ์. 2553. งานวิจัยในชั้นเรียน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนเซนต์หลุยส์ ฉะเชิงเทรา.
- กัลยาณี รจิตรังสรรค์. 2558. วิจัยนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เข้าเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.4
โรงเรียนจ่านกร้อง พิษณุโลก.